

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAH.TAVLIN.COM OR SEND AN EMAIL TO TORAH.TAVLIN@YAHOO.COM

מועד לחודש אייר: שבת קודש 2:10 PM

courtesy of myzanim.com

MONSEY Edition

י"ד בעומר פרק א' ראבות

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת אחרי מות ... כ"ט ניסן תשע"ט SHABBOS PARSHAS ACHAREI MOS ... MAY 4. 2019

פלג המנוחה עש"ק - 6:28 | הדלקת נרות שבת - 7:37 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:46 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:22
 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:32 | סיעות החמה שבת קודש - 7:56 | פוצ"ט"ק צאת הכוכבים - 8:46 | צאה"כ / לרבינו זנס - 9:08

טיב התבלין

בסוף זמננו רוב המלא חסן ומשפז שליטא ר' שר' שמש' יוסל'ס ע"ה

אל תמנאו בכל אלה כי ככל אלה נמנאו הגוים ... (ח-כז) - נסיונות
 אנה, בפרשה זו מפרטת התורה כל איסורי עריות, ולפלא הוא שדוקא אלו המקראות קוראים אנו ביום המקדש יום הכיפורים, ותמיה זו מתעורר בכל אדם בבואו לעת הקריאה הזאת, על מה ולמה קבעו קריאה זו המיוערת לשעה שהאדם הוא במדרגה פחותה מאוד ומתאווה לחטאים גרועים ופחותים בו בשעה שהאדם נמצא בשיא מעלתו, ואינו הפך מעתה כי אם לחוות בנועם ה', דוקא בזה השעה באים ומעוררים אותו על ענינים השייכים להפחותים שבעם, והלאו מן הראוי היה לקבוע בזה השעה את הקריאה במקראות המעוררים את האדם להחזיק מעמד במצבו הנוכחי לדיאה ולאחבה את בראו ולזהות שמח בחלקו שזכה להיות מעובדי מלכו של עולם ולא להכיריו דברים פחותים שהמה מחוץ לאותה בחינה ומעלה של יום הכיפורים. ואפשר כי להורות הוא בא אל האדם המתעורר בתשובה, שעל אף שלעת עתה מתמרמר הוא מאוד על עוונותיו, ואור קדושת היום גורם שהחטא בווי ומשוקץ אצלו, ונרמה לו ששוב לא ישוב לכסלה, עליו לדעת כי ברבות הימים יוכלים להתעורר בו שוב רצינות שליליים ובלתי רצויים, ועל כן כבר מעכשיו עליו לקבל עול מלכות שמים לבל יסוג אחור גם בזמנים הקשים בעת אשר יתעלל בו היצר ויבקש להמיתו ע"י החטאים כי אם לא יידע האדם בעת תשובתו על הזמנים הקשים שעלולים לבוא עליו אפשר שחזק תשובתו השובה, שהרי אפשר שכל התעוררותו הוא מחמת עבדו בשעה של התעלות, אך לאמיתו של דבר אינו חפץ לקבל עליו עול מלכות שמים בכל מצב, ואפשר שאילו היה זוכר את מעמדו בשעת נסיון לא היה מקבל זאת על עצמו, ועל כן מזכירים לו לאדם שישנם עוד בחינות ומצבים ולא כל העתים שווים ואם חפץ הוא

מאוצרותיו של המגיד

מאת רובי שלום מרל שליטא פנח שפירם בקיץ בתי שמש
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו, וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו...ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, אני ה' (ח-גה) - בעניין וכייה ל'חיי עולם הבא' על ידי קיום המצוות
 (תב ב'ספר העיקרים' (מרבני צולם אלבו וצ"ל מאמר ד' פרק מ), ש"עיקר השכר האישי הפרטי לכל איש ואיש בפני עצמו, לא נוכר בתורה בפירוש, לא הרוחני ולא הגשמי, אלא ברמו ובמקומות מעטים, והאחד מהם הוא מה שנוכר בפרשת אחרי מות, שאמר הכתוב 'כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו...ובחוקותיהם לא תלכו', וזה בלי ספק שאף על פי שהיא אזהרה לכלל האומה גם היא אזהרה ליחיד שלא ילך בחוקות העכו"ם, ונאמר שם בסוף הפרשה 'ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם, וחי בהם', וזה בלי ספק ידבר על השכר הרוחני הפרטי לכל אדם' על זה הדרך, כי הוא היה מזהירם שישמרו את חוקיו ומשפטי אע"פ שיהיה בהם טורח יותר ממשמדת חוקי ארץ מצרים וחוקי ארץ כנען, ואע"פ שבמשמדת חוקי ארץ מצרים וחוקי ארץ כנען היו מצליחין כללי האומה הן, מ"מ לא היה מגיע על ידיהם אל היחיד עיקר שלימותו שהוא החיים הנצחיים לנפש כמו שיגיע אליו ע"י משפטי השי"ת.

בתשובה כדבעי מוטל עליו לקבל שבכל מצב שהוא לא יסוג מרצונו של הקב"ה. מאידך הפצים בכך לחזק את האדם כשמוכדים לפניו הבחינות הפחותות, כי בזה השעה מאוד שהינו נמצא בזמן של עליה יתעורר תמיהה בליבו, כי מי הוא זה אשר יתאוה לעבוד על החמורות האלו? האך יתכן שיבוא האדם לידי דיוטא תחתונה כוונ? כפי שיכול כל אדם לראות שבעמדו בזמני עליה מתעורר בו התמיה אך יתכן שיבוא לידי נסיון בעניני קטנות, ואז יתעוררו אצלו זכרונות מימי קדם את הפעמים בהם היה הוא עצמו בבחינה של קטנות וגם על ראשו עברו כמה וכמה נסיונות אשר לעת עתה אינו יודע האך עלתה על דעתו לנסות מרצון העליון, ובוו השעה יזוכה כי כל אלו הנסיונות אינם ענין של ממשות, ואינם כי אם מצימות היצר המגדיל את דמיונו של האדם, ועל כן לעת עתה משפז מנסים אותו מן השמים מניחים אותו להכיר שלא היה באלו הנסיונות כי אם הגבל דעות רות, ומכאן יקבל חיזוק גם על להבא כי מעתה שוב לא יתפעל כשיעורר היצר בקרבו הרוח שטות, ויהיה אותה שעה סימן לדרכו הלאה, כי גם כשיפול שוב לקטנות ויצטרך להתמודד עם נסיונות קשים ומרים יזכיר לו את אותן הרגעים אשר בהם הסיק במחשבתו כי אין באלו הפיתויים שום ממשות, ותועיל לו מסקנא זו לבלט את התפעלותו מהדמיונות הכוזבות עד אשר יעבור זעם ויפוג תוקפו של הנסיון. אלו הדברים צריכים לשמש כנקודת אור, לפעמים נמצא האדם בזמני עליה ועל אף שלעת עתה נרמה לו שלעולם לא יבוא לידי תקלה, אפשר שברבות הימים יבוא היום שבו יעמדו אותו כבוד המבחן ויפול בקטנות המיוזן, וכבר לעת עתה בעודו בעינין של גדלות מוטל עליו להתקין לו עצה ומבוא להלך את עצמו מיום זעם ע"י שיתבונן בגנות הדעות ובאפסיותם, וכשיבוא לעת נסיון תהיה לו אזהרה מימיו הטובים כי אין בפתיים אלו שום תוקף ומשמעות ועל ידי זה יזכה להידלץ מן המצר.

וש"א 'ושמרתם את חקותי ואת משפטי' אף אם יש טורח בשמדתם, כי יש להם יתרון ומעלה על זולתם, כי החוקים הללו הם מועילים אל היחיד, ג"כ להביאו לחיי העולם הבא, וזהו אמרו 'אשר יעשה אותם האדם וחי בהם' משא"כ ע"י שאר חוקי האומות ההן, וכן תרגם אונקלוס יחייו בהן **לחיי עלמא**, וממקומו הוא מוכרח שעל חיי הנפש ידבר, כי אין יאמר 'אשר יעשה אותם האדם וחי בהם' כלומר שבמשמדת החוקים והמשפטים שבתורה יזהה האדם יותר במשמדת חוקי שאר האומות, והרי זה דבר נגלה וכוונ שבו, כי לא יחיה שומר התורה חיים שגשמים יותר ארוכים מוולתו, אבל אין ספק שעל חיי הנפש ידבר וזהו על חיי הגוף, ועל כן תרגמו אונקלוס יחייו בהן **לחיי עלמא**, וזו ראייה נכונה לכל בעל שכל ומודה על האמת, ובי'תורת המנוחה' (לרבי יעקב סקילי וצ"ל, הדרשה ע"ב) הוסיף, ש"אין השלימות הגמורה כי אם במעשה...הדמעשה הוא העיקר, וכן אמרו (אבות א' י"ז) 'אלא המדרש הוא העיקר, אלא המעשה', וכן נאמר בפרשת אחרי מות 'ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם', שעל ידי עשייתם יחיה, וזו היא השלימות הגמורה שתיגיע לנפש האדם על ידי עשיית המצוות, והיינו, שכל מי שמקיים את המצוות קנה את השלימות הגמורה והוא גם עולם הבא'. וזאת גם ע"י קיום מצוה אחת בלבד 'וכוונ, ולא ישתתף עמה כוונת מלכות העולם בשום פנים, אלא שיעשה אותה לשמה מאהבה' (פירוש המשניות לדר"מ"ם מסכת מכות).

הלכה למעשה A SERIES IN HALACHA LIVING A 'TORAH' DAY

The Greatest Mitzvah of All (125) - Honoring a Talmid Chacham: Obligations. Previously, we have discussed the obligations incumbent on a *Talmid Chacham*, or one who is looked upon by others as a *Talmid Chacham* in his community, to conduct himself in a way that brings honor to his status as a representative of the *Torah*. This includes the way he dresses, his mannerisms and how he talks to people, etc. We will now list a number of the details, with many sources coming from the **Rambam** (1). He starts off with the famous words: *“Just as a Chacham is different in his level of wisdom, so should he be different in his actions - eating, drinking, taking care of his needs, speaking, walking, dressing, business activities - and all his deeds should be pleasant and perfect.”*

Eating and Drinking. A *Talmid Chacham* should eat at home, not out in the street in front of all, unless there is a pressing need (2). Even though this is undesirable for everyone as well (3), the **Beis Yosef** (4) explains that a *Talmid Chacham* has to act better than everyone else and not eat in the street, even when there are very few people around to see him. Others add that normal people only have to refrain from a proper bread-meal in the street, whereas a *Talmid Chacham* should even refrain from a snack, see **Frankel Rambam**.

- 1) In general, even not in front of others, the **Rambam** (5) writes that a *Talmid Chacham* should not over-eat, or eat like a glutton. He should eat the right amount to keep himself healthy.
- 2) He should not “party” too much, but rather just celebrate properly at *mitzvah* meals, like a *chasuna*, *bris*, *siyum*, etc.
- 3) Even though a *Talmid Chacham* should not eat in the midst of a group of ignorant people (6), if there will be some spiritual uplifting or benefit for them to do so, it is justified (7).
- 4) He should not get intoxicated in front of ignorant people (8).

הוא היה אומר ...

R' Mordechai Leib Zaks zt"l (Rav of Zichron Moshe) would say:

The *Mishna* in *Yoma* (6-4) tells us that 'ינשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלה את השעיר במדבר' - the precious and most beloved of Jerusalem would accompany the man tasked with leading the שעיר לעזאזל to the desert cliff where it was thrown off to atone for the sins of the Jewish people. Why would these noteworthy members of society leave their honorable places in the *Bais HaMikdash* which they surely held, in order to walk for miles in the hot desert to watch the goat being killed? Why didn't they stay and watch the *Kohen Gadol* and the other holy services of *Yom Kippur*? Perhaps the lesson here is that accompanying another Jew and doing *chessed* is more valuable even than the *avodah* on *Yom Kippur* in the *Bais HaMikdash*! It is not for naught that these wonderful *Baalei Chessed* were called 'יקירי' - most precious."

R' Avraham Borenstein of Sochatchov zt"l (Avnei Nezer) would say:

If a person offers a *korban* not in its rightful place in the *Ohel Moed*, he has done the opposite of what the *korban* was meant for. Instead of sacrificing himself for *Hashem*, 'ד'ם שפך' - all he has done is spilled the innocent blood of the animal, and his *korban* is worthless."

A Wise Man would say: *“Hardship often prepares ordinary people for an extraordinary destiny”*
 Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

מאת מוה"ר ברוך זירטפלד שליט"א ראש כולל עשרת חיים ברוך קלבלנד הי"ט

Talking. A *Talmid Chacham* should never scream but rather:
 1) He should talk in a calm, cheerful manner (9).
 2) He should always be first to greet people kindly and judge them favorably, causing him to speak positively about all (10).
 3) His words should be true and accurate without exaggeration.
 4) He should not talk with ladies in the street, even with his own wife, sister or daughter (11).
Walking. A *Talmid Chacham* should not walk with an arrogant upright posture (12). Even though this is prohibited for all people (13), that is only when they walk 4 *Amos*.
 1) A *Talmid Chacham* must refrain for even a lesser distance (14).
 2) He should not run in the street. He should walk with a brisk, purposeful manner as one who is occupied with serious matters.

בין הרי"חים - תבלין מדרף היומי

“KaChatzos HaLayla” - Is there an exact time? - Bechoros 17b
 In our *Gemara* we discuss the topic of *“Efsheir L'tzamtzaim.”* *Rabbi Yose Haglili* holds that 2 actions can happen simultaneously, while the *Rabanan* hold they cannot. According to **Rashi**, the *Rabanan* hold 2 actions cannot physically take place at exactly the same time, while **Tosfos** learns that they hold that while 2 actions might happen precisely at the same time, we cannot be so accurate as to see or calculate it. The *Minchas Chinuch* discusses this and teaches us a lesson in *mitzvah* performance. Even the *Rabanan* who hold *“ly Efsheir ..”*, when one needs to do a *mitzvah*, he is required to measure to the best of his abilities. This is relevant to *mitzvos* or *issurim* that have a *shiur* (i.e. eating a *k'zayis*) associated with their performance. Since we are not angels (התורה לא ניתנה למלאכי השרת), all we can do is measure it to the best of our human abilities. If it is a stand-alone *mitzvah* and not dependent upon a measurement, like our case of 2 *Bechorim* born simultaneously, then the *Rabanan* would say that the *Torah* is precise in what it considers a definite *Bechor* and these 2 remain a doubt.

(1) רמב"ם הל' דעות פרק ה' (2) שם ה"ב (3) קידושין מ' (4) ח"מ ל"ד (5) שם א' (6) א"ח ק"ע"ב (7) באור הלכה שם (8) רמב"ם הל' ג' (9) שם ה"ז (10) שם (11) שם (12) שם ס"ח (13) קידושין לא. (14) פמ"ג א"ח ב"ה

Mazel Tov to Rabbi & Mrs. Alexander Hoffman & Rabbi & Mrs. Dovid Bender on the engagement of Avraham Alter to Basya. May they be zoche to build a bayis ne'eman b'Yisroel

Your Tefila is OUR emotional connection with Hashem

Join! 2,165+ verifiable signatures * 855.400.5164 * www.kvodshomayim.org

מעשה אבות ... סימן לבנים

ודיתה ואת לכם להקת עולם לכפר על בני ישראל מכל המאמם ארת בשנה וכו' (פז-לד)

The *parsha* discusses many of the *halachos* of the *Yom Kippur* service and prefaces it all with the understanding that all these laws were given over to *Moshe Rabbeinu*, “after the death of the two sons of Aharon, who came close before Hashem and perished.” **R’ Elya Lopian ז”ל** explains based on the *Gemara* in *Moed Katan* (28) that “מיתת צדיקים מכפרת” - the passing of the righteous, achieve atonement for *Klal Yisroel*. Indeed, it is possible to have more than one *Yom Kippur* during the course of the year. The passing of a *Tzaddik* atones for his immediate family. A great *Tzaddik* can effect atonement even for his community. If a *Gadol Hador*, a preeminent leader of the generation, passes away, it atones for the sins of the entire generation. This is the explanation of the words, “אחת בשנה” - “once a year.” The *Torah* implies to us that only *Yom Kippur* should occur once a year, for it provides the atonement our *neshamos* need annually. In other words, we should not need the additional effect of a *Tzaddik’s* passing to remove the taint caused by our sins.

This week marks the *shloshim* of the *heilige Tzaddik*, the **Skulener Rebbe, R’ Yisroel Avraham Portugal ז”ל**, on 25 *Nisan*. The *Rebbe* of *Klal Yisroel*, as he was known, touched so many hearts of our nation and this sentiment was reflected in the massive crowds of mourners who participated in the dual *levayos* after the *Rebbe’s* passing - one in Boro Park and the other in Monsey - followed by the burial in Monsey at which many more thousands of people came to escort the *Tzaddik* to his final resting place. Due to the huge crush of people, *Hatzala*, *Chaverim*, the local Police Department and other volunteer organizations, mobilized to keep the roads moving and the thousands of mourning attendees safe.

One of the senior members of *Hatzala* in Rockland County related that during the *kevurah*, he was unable to approach the burial site as he was manning a post along the funeral route. Although he very much wished to be more involved in the *levaya*, he was duty-bound to stay at his post until the funeral was complete and the crowds had dissipated.

The *levaya* was on Tuesday afternoon and even Wednesday, many people continued to gather at the *Skulener Rebbe’s kever*, as *Chazal* tell us that the *neshama* of a *Tzaddik* remains hovering above his gravesite for the seven days of *shiva*. On Thursday morning, *Yom Kippur Katan*, this *Hatzala* member was driving past the cemetery and decided to stop and make it his business to go to the *kever* of the *Rebbe* and *daven*. Aside from a number of other people he normally *davened* for, he specifically mentioned the name of an elderly woman, who is quite ill. The woman, in her nineties, is a granddaughter of **R’ Shimon Schwab ז”ל**, and she happens to be one of his mother’s closest friends. They both live in Israel, although not near each other, and talk to one another on the telephone almost every single day.

The *Hatzala* member’s mother called him a few days before and told him that a number of weeks ago, her dear friend was admitted to a hospital in *Eretz Yisroel*. After a short while, she turned unresponsive and the doctors don’t know what happened. Her children hurried to be at her bedside for the first week, but again there was no change, and one of her daughters decided to go back to America. No sooner did she arrive back in the states, when she got a phone call to return right away because the situation turned bad. The doctors tried many different ways to treat her but all to no avail. They feared the worst.

Early Thursday morning, the man made his way to the newly dug *kever* of the *Skulener Rebbe*. He poured out his heart in prayer and made a “*Mi Shebeirach*” specifically for the full and complete recovery of his mother’s friend languishing in a hospital bed in the Holy Land. When he was done, he returned home and went on with his day.

A bit less than three hours later, he got a phone call from his mother in Israel. She surprised him with the wonderful news that about an hour ago, her dear friend called her out of the blue to tell her that she had woken up and felt much much better. The doctors came in to check her and they are dumfounded. They have no idea what happened or why her condition went from being so dire to totally stable. In fact, the woman told her son, they said they were going to release her very soon from the hospital, as they see no reason to keep her there! The doctors have no clue - but the man is pretty sure he knows

אשר בחר בנביאים טובים ...

הלאו כבני כשיים אתם לי בני ישראל ... (קמס ב-ו)

Throughout their rocky history, *Malchus Yisroel* was in constant need of reprimand. *Amos HaNavi* was sent to chastise the people for persecuting the poor and helpless and indulging themselves in the pursuit of luxuries. *Amos’s* position was unique in that he was fabulously wealthy and could not only personally help his lesser fortunate brethren, but also influence the wealthy to show more compassion.

Although *Amos’s* prophecies were hard to hear, **Radak** explains that *Amos* used a more pleasant tone to end off his words and rhetorically asked, “*Are you not like the KUSHIM, children of Israel?*” How was this a more pleasant tone? The

Kushim were an enslaved repressed nation who was despised; why would the great Jewish Nation be compared to them?

Chazal explain that just as a *Kushi* can always be singled out on account of the color of his skin, similarly *Am Yisroel* will always stand out amongst the nations of the world.

R’ Shamshon Raphael Hirsh ז”ל fought the *Haskala* movement tenaciously. He would explain that in Egypt, the Jews stood up against the winds of modernization and held onto their Jewish names, dress, and language, and *Hashem* redeemed them. There have always been “enlightened” people who think that if the Jews would only act like their neighboring nations, the horrible suffering and persecution would quickly end. Sadly, history can attest to the falsehood of this claim.

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kechushas Tmityim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal!

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZTL

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם ודי ביום אני ה' (יה-ה)

From this *posuk*, *Chazal* derive the well-known premise that the *mitzvos* of the *Torah* were given “to live for and not to die for.” One must remain alive in order to fulfill *mitzvos* and therefore, as a result, “אם יאמר אדם לעבר ואם לא יהרוג יעבר ואל יהרוג” - if a person will force you to subvert the *Torah* and commit a sin or he will kill you, you must do as he says and not be killed. Of course, the obvious exceptions to this rule are the three cardinal sins: Idol-worship, murder, and illicit relations.

At a closer glance, the words “אשר עשה אותם” - “that you will do them,” seem superfluous. Wouldn’t it have sufficed for the *Torah* to state: “ושמרתם את חקתי ואת משפטי וחי בהם” - keep all the *mitzvos* and live with them? My *machshava* here is that the *Torah* is teaching us a clear lesson in *hashkafa* and *chinuch*. Perhaps the deeper meaning of the words “וחי בהם” is not just that a Jew is not required to die for most *mitzvos*; but rather, it is a life lesson, a positive commandment to do the *mitzvos* as if your life depended on it. Do the *mitzvos* in a lively, *leibidike* way! Not in a robotic, monotonous way.

It is surely the dream of all parents and grandparents, that their children and grandchildren follow in their ways and live as *ehrlische Yidden*. There is something much stronger than a *musсар shmuess*: for the children to receive and internalize the message properly, they must see how it is done - “אשר יעשה אותם”. When children observe their father or mother, who may be utterly exhausted from a long day at work or taking care of the house and the children, extend themselves to go to a *shiur*, to be involved in *chessed*, to help another *Yid* or family in need, or simply refrain from speaking *lashon hara*, the children get the message. There is no greater or more powerful lesson we can give our children than by role modeling the dictum of the *Torah*, “אשר יעשה אותם וחי בהם” - to do all the *mitzvos* ourselves with a *חיית* - a true energetic *lebedikeit!* Then we have a greater chance of continuity of our precious heritage! May we all be *zoche* to fulfill the words of the *Torah* and show others our *חיית*!

משל למצח הדבר דומה

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו ... (יה-ג)

During a visit to Germany, **R’ Simcha Bunim of Pshischa ז”ל** was accustomed to deliver discourses on *Torah* subjects at the *Shabbos* table for the edification of the local Jews who joined him in the festive meal. They were, of course, utterly unused to Eastern European traditions of chassidic interpretation and style of delivery, and openly made fun of his discourses. Indignant, his son R’ Avraham Moshe said, “Father, why should you address your *divrei Torah* to such freethinkers, such *apikorsim*?”

“There is nothing I can do about it, my son,” was the reply. “For the moment, I am aroused to speak *divrei Torah* and I become quite oblivious to my surroundings. Next *Shabbos*, therefore, when you see that I am moved to deliver such a discourse, just give me a sign to remind me, and I will know that that is not the right time to speak.”

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ... בַּתְחוֹן

דרגה יתירה

אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו (פז-א)

There are many explanations given by the *meforshim* why Nadav and Avihu died. Some say it was because they were condescending to Moshe and Aharon, some say they brought an “*Aish Zara*” and others say it was because they drank wine. The **Daas Zekeinim** explains that the reason they died was because they never got married, and the reason they never got married was because they didn’t think anyone was good enough for them! They said, “Our father’s brother is the King, our father is the *Kohen Gadol*, our mother’s brother is the *Nasi*, we are the assistant *Kohanim*; is there any woman good enough for us?” *Daas Zekeinim* quotes the *posuk* (*Tehillim* 78-63): “בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו”, referring to the sons of Aharon who were consumed by fire and refused to marry young beautiful eligible maidens because they didn’t meet their qualifications.

We all hear about the “Shidduch Crisis” in our generation, but many seem to feel that that what we have is really a “Bitachon Crisis”! Don’t people realize that *shidduchim* are all *Min Hashamayim*? Your *hishtadlus* is not pushing away the right one! But how often do people say no to many wonderful proposals because their nose is up in the air and “*es past nisht*” for them to make such a *shidduch*? What will people say if we take such a family? *Shidduchim* become status symbols rather than a boy or a girl with whom one can build a beautiful Jewish home. The **Steipler ז”ל** compares finding a *shidduch* to picking an *esrog*. If you still have plenty of time before *Yom Tov* you can be more selective and find the perfect specimen. But if it’s almost *Sukkos* and time is short, you take what is before you. When one is starting *shidduchim*, they might be a bit selective but if a girl or boy is starting to get older, then go with what *Hashem* is sending you! Don’t be too prideful or overthink things! May we all have the clarity and humility to recognize the right one when *Hashem* sends it and may everyone find his/her *richtiger zivug b'karov!*